

17. ՕՆՏԸ ՄՈՒԿԸ

Օխտը մուկ ին էլի, ալուր ին կիտի ու ֆառ ին քցի. ընգել էր պստի մկին: Էն էլ էրթում է, որ խմոր անի, ընգնում է խմորի մեջն ու սատկում: Վեցց մուկն որ տեհում են, ֆիքր են անում, ֆիքր են անում, մոխրակատար են ըլնում:

Մե դանա ճնջուղ գալիս է, նստում է բաշին ու էդ մկանուն ասում է.—Մո'ւկ ախպրտանք, չմար եք մոխրակատար էլի:

Մկանուց մեգն ասում է.

—Որն ասեմ, որն ասեմ,
Մոխրակատար մկիկն ասեմ,
Բա չե'ս գիտի,
Մկան ու պստիկը սատկել է:

Ճնջուղը ֆիքր է անում, ֆիքր է անում, հաճկը փուք է ընգնում, էրթում է, նստում է մե ծառի:

Ծառը հարցնում է.—Այ ճնջուղ, հաճկդ հո'ւր է փուք ընգի:
Ճնջուղն ասում է.

—Որն ասեմ, որն ասեմ,
Մոխրակատար մկիկն ասեմ,
Հաճկը փուք ընգան ճըտիկն ասեմ,
Բա չե'ս գիտի,
Մկան ու պստիկը սատկել է:

Ծառը ֆիքր է անում, ֆիքր է անում, տերևը վեր է տալիս:

Մե էժ գալիս է ծառի տակը հարձելու, տեհում է ծառը տերևը հիսդագ վեր է տվի, հարցնում է ծառիցը.—Այ ծառ, տերևդ հո'ւր ես վեր տվի:

Ծառն ասում է.

—Որն ասեմ, որն ասեմ,
Մոխրակատար մկիկն ասեմ,
Հաճկը փուք ընգան ճըտիկն ասեմ,
Տերև վեր տվան ծառիկն ասեմ,
Բա չե'ս գիտի,
Մկան ու պստիկը սատկել է:

Էժը ֆիքր է անում, ֆիքր է անում, պոզը կոտրվում է:

էնդստեն էրթում է գեղը, որ ջուր խմի, գեղը տեհում է իծու պո-
զը կոտրվել է, հարցնում է.—Այ էժ, պողղ հո՞ւր է կոտրվի:
էժն ասում է.

—Որն ասեմ, որն ասեմ,
Մոխրակատար մկիկն ասեմ,
Հաճկը փուք ընգան ճըտիկն ասեմ,
Տերև վեր տվան ծառիկն ասեմ,
Պող կոտրվան իծիկն ասեմ,
Բա չե՛ս գիտի,
Մկան ու պստիկը սատկել է:

Գեղը ֆիքը է անում, ֆիքը է անում, հարուն է քանդում:
Մե ախչիգ գալիս է գեղիցը ջուր լցնի, տեհում է գեղն հարուն է,
քանդի, հարցնում է.—Այ գեղ, հո՞ւր ես հարուն քանդի:
Գեղն ասում է.

—Որն ասեմ, որն ասեմ,
Մոխրակատար մկիկն ասեմ,
Հաճկը փուք ընգան ճըտիկն ասեմ,
Տերև վեր տվան ծառիկն ասեմ,
Պող կոտրվան իծիկն ասեմ,
Հարուն քանդան գեղիկն ասեմ,
Բա չե՛ս գիտի,
Մկան ու պստիկը սատկել է:

Ախչիգը ֆիքը է անում, ֆիքը է անում, կուժը կպչում է հուսիցը
ու տուն է գալիս:

Պառավ նանն օր ջահրա մանելիս է ըլնում, հարցնում է.—Այ
ախչիգ, կուժդ հո՞ւր է կպի հուսիցդ:

Ախչիգն ասում է.

—Որն ասեմ, որն ասեմ,
Մոխրակատար մկիկն ասեմ,
Հաճկը փուք ընգան ճըտիկն ասեմ,
Տերև վեր տվան ծառիկն ասեմ,
Պող կոտրվան իծիկն ասեմ,
Հարուն քանդան գեղիկն ասեմ,
Կուժ հուս կպան ախչիգն ասեմ,
Բա չե՛ս գիտի,
Մկան ու պստիկը սատկել է:

Պառավը ֆիքը է անում, ֆիքը է անում, մանիջը կպչում է ձե-
ռիցը: Էս պառավը էրթում է ժամ:

Ժամվորը տեհում է ու հարցնում է.—Այ պառավ, մանիջդ հո՞ւր
է կպի ձեռիցդ:

Պառազին ասում է.

—Որն ասեմ, որն ասեմ,
Մոխրակատար մկիկն ասեմ,
Հաճկը փուք ընգան ճրտիկն ասեմ,
Տերև վեր տվան ծառիկն ասեմ,
Պոզ կոտրվան իծիկն ասեմ,
Հարուն քանդան գեղիկն ասեմ,
Կուժ հուս կպան ախշիգն ասեմ,
Մանիջ կպան ձեռիկն ասեմ,
Բա չե՛ք գիտի,
Մկան ու պստիկը սատկել է:

Ժամվորը ֆիքր է անում, ֆիքր է անում, հիրար է կպչում:
Աստծուց հիրեք խնձոր վեր ընգավ, մեզն՝ ասողին, մեզը՝ լսողին, մեզն էլ՝ հանգած դնողին:

